

ІДЕОЛОГІЧНИЙ ФРОНТ: ВІЙНА, В ЯКІЙ МОЖНА ПРОГРАТИ

Сьогодні Україна воює не лише на полі бою. Поруч із гарячою війною триває інша – тиха, системна, часто непомітна. Це війна за свідомість. І саме її свого часу детально описав Юрій Безменов – людина, яка знала механізми підриву держав зсередини не з теорії, а з практики.

Його попередження звучить сьогодні для України не як історія, а як інструкція ворога.

Війна, яка починається не з танків

Найбільша помилка – вважати, що держава руйнується зовнішнім ударом. Насправді вона падає зсередини, коли втрачає здатність відрізнити правду від брехні, добро від зла, союзника від ворога.

Це і є ідеологічна диверсія – довготривалий процес, спрямований на зміну світогляду суспільства. Не через силу, а через вплив. Не через примус, а через переконання. Не через страх, а через підміну сенсів.

І коли цей процес доходить до завершення – жодні факти вже не працюють.

Деморалізація як стратегія

Перший і найдовший етап – деморалізація. Вона не виглядає як атака. Вона виглядає як «плюралізм», «свобода думки», «критика держави».

Але під цим прикриттям:

- розмивається історична пам'ять
- знецінюється державність
- дискредитуються інституції
- руйнується довіра

Людину вчать не мислити, а сумніватися у всьому – настільки, щоб вона втратила орієнтири.

І тоді виникає суспільство, яке не потрібно завойовувати – воно саме не здатне себе захистити.

Дестабілізація і криза

Коли фундамент зруйнований, достатньо невеликого поштовху.

Економічні труднощі, політичні конфлікти, інформаційні скандали – все це перетворюється на лавину. Держава входить у фазу дестабілізації. Після цього – криза. Швидка, різка, руйнівна.

І саме в цей момент зовнішній або внутрішній гравець отримує шанс встановити контроль.

«Нормалізація», яка є капітуляцією

Після хаосу приходить «порядок». Але це не відновлення – це підпорядкування.

Нова система не терпить ні свободи, ні критики. І найіронічніше – першими жертвами стають ті, хто допомагав руйнувати стару.

Так звані «корисні ідіоти» – люди, які щиро вірили, що діють заради справедливості, але стали інструментом чужої гри.

Український контекст: ми вже в цій війні

Все, про що говорив Безменов, Україна переживає в реальному часі.

ІІСО, інформаційні атаки, спроби розколоти суспільство, дискредитація армії, маніпуляції історією – це не випадкові явища. Це елементи системної стратегії.

Російська агресія – це не лише ракети і танки. Це також слова, сенси, наративи.

І якщо фізичну атаку видно – інформаційна часто залишається непоміченою.

Що є відповіддю

Відповідь не лише у військовій силі.

Вона у:

- сильній освіті
- чіткій національній ідентичності
- довірі до інституцій
- здатності критично мислити

Держава, яка знає, ким вона є – нездоланна.

Суспільство, яке розуміє, що відбувається – неможливо зламати.

Висновок з цього такий

Головна загроза – не в силі ворога, а в нашій внутрішній слабкості.

Якщо ми дозволимо зруйнувати сенси – не допоможуть жодні кордони.

Якщо ж збережемо ідентичність – не зламає жодна армія.

Справжня перемога починається не на фронті.

Вона починається в головах.

І саме там вирішується доля держави.

Микола ГОЛОМША,
професор права,
заслужений юрист України

<https://www.facebook.com/groups/798293693667652/permalink/3408776275952701/>

